

ولایت چطور حکومتی است؟ مقام معظم رهبری

در این جمله‌ای که پیامبر [در غدیر خم] بیان کرده‌اند، معنای ولایت چیست؟ به طور خلاصه معنایش این است که اسلام در نماز و روزه و زکات و اعمال فردی و عبادات خلاصه نمی‌شود. اسلام دارای نظام سیاسی است و در آن حکومتی بر مبنای مقررات اسلامی پیش‌بینی شده است. در اصطلاح و عرف اسلامی، نام حکومت، «ولایت» است. ولایت، چطور حکومتی است؟ ولایت، حکومتی است که در آن، شخص حاکم با احاد مردم دارای پیوندهای محبت‌آمیز و عاطفی و فکری و عقیدتی است. آن حکومتی که زور کی باشد؛ آن حکومتی که با کودتا همراه باشد؛ آن حکومتی که حاکم، عقاید مردمش را قبول نداشته باشد و افکار و احساسات مردمش را مورد اعتناء قرار ندهد؛ آن حکومتی که حاکم حتی در عرف خود مردم - مثل حکومت‌های امروز دنیا - از امکانات خاص و از برخورداری‌های ویژه بهره‌مند باشد و برای او، منطقه ویژه‌ای برای تمتعات دنیوی وجود داشته باشد هیچ‌کدام به معنای «ولایت» نیست و ولایت، یعنی حکومتی که در آن، ارتباطات حاکم با مردم، ارتباطات فکری، عقیدتی، عاطفی، انسانی و محبت‌آمیز است؛ مردم به او متصل و پیوسته‌اند؛ به او علاقه‌مندند و او منشأ همه این نظام سیاسی و وظایف خود را از خدا می‌داند و خود را عبد و بنده خدا می‌انگارد. استکبار در ولایت وجود ندارد. حکومتی که اسلام معرفی می‌کند، از دموکراسی‌های رایج دنیا مردمی‌تر است؛ با دل‌ها و افکار و احساسات و عقاید و نیازهای فکری مردم ارتباط دارد؛ حکومت در خدمت مردم است.

تحریف معنوی حدیث غدیر استاد مصباح یزدی

همان‌طور که برخی از دشمنان انبیای الهی پس از آزمودن ترفندهای گونه‌گون خویش، به حربه شیطانی تحریف معنوی آموزه‌های وحی و فرموده‌های فرستادگان معصوم خداوند روی می‌آوردند، بسیاری از معاندان ولایت نیز پس از آن که تلاش‌های خود را در ضدیت با اهل‌بیت و انکار خلافت امام علی علیه‌السلام و فرزندان معصومش شکست خورده یافتند، دست به کار تحریف معنوی اخبار و روایاتی شدند که به ولایت و جانشینی امیر مؤمنان و دیگر امامان شیعه‌علیه‌السلام دلالت یا تصریح دارند. یکی از بزرگ‌ترین موانعی که بر سر راه این گروه قرار دارد، واقعه و حدیث غدیر است. کثرت ناقلان واقعه غدیر و نیز ثبت حدیث شریف غدیر در منابع و متون مختلف تاریخی، روایی و تفسیری مانع از انکار و تکذیب و تحریف لفظی آن شده است. از این‌روی، تلاش‌های فراوانی صورت گرفته است تا مفاد اصلی حدیث تحریف شود، و از این طریق، خلافت امام علی علیه‌السلام پس از پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله نفی گردد. رایج‌ترین شیوه برای این کار، تحریف در معنای کلمه کلیدی «مولی» در حدیث مزبور است. برخی کوشیده‌اند ثابت کنند که «مولی» در این حدیث شریف به معنای «محب» و «دوست» و نه به معنای «اولی‌التصرف» به کار رفته است و در نتیجه واقعه و حدیث غدیر، ارتباطی با جانشینی پیامبر و موضوع ولایت و امامت ندارد. این تحریف و تأویل‌ها در حالی صورت می‌گیرد که تمام شواهد و قرائن متصل و منفصل، گواه آنند که پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله در روز غدیر، علی علیه‌السلام را به جانشینی خویش برگزیده است. در آن روز پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله کاروانی نزدیک به صدهزار نفر را در صحرای غدیر و زیر آفتاب سوزان متوقف کرد و دستور داد کسانی که پیش‌تر رفته‌اند بازگردند و صبر کرد تا آنان که عقب مانده‌اند به توقف گاه برسند. شدت گرما به حدی بود که مردم و حتی خود حضرت گوشه‌ای از لباس خود را به‌سر انداخته، گوشه‌ای دیگر را زیر پای خود نهاده بودند و گروهی از شدت گرما عباى خود را به‌پایشان پیچیده بودند. پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله عده‌ای را مأمور کرد که جایگاهی را برای سخنرانی بزرگی آماده سازند و پس از ساعتی، هنگام ظهر نماز جماعت برقرار شد و پس از آن حضرت برخاست و بر فراز منبری که برپا ساخته بودند، ایستاد و سخنرانی کرد. حضرت رسول صلی‌الله‌علیه‌وآله در این سخنرانی به‌صراحت مسئله امامت و ولایت علی علیه‌السلام و نیز فرزندان معصومش را مطرح ساخت و در مرحله بعد بازوان امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام را گرفت و او را از زمین بلند کرد و به‌روشنی فرمود: من کنت مولاه فهذا علی مولاه. با این وصف، معقول نیست که پیام غدیر، تنها دعوت مردم به دوستی علی علیه‌السلام باشد، و این نوع ستیزه‌جویی با حق، فتنه‌ای است که خود پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله در همان روز از آن خبر داد و مردم را از گرفتار شدن در دام آن برحذر داشت.

کشتی نبوت و ولایت

پیامبر اکرم در حدیثی فرمود: مَثَلُ اهل بیت من همانند کشتی نوح است، کسی که بر آن سوار شود نجات می‌یابد و کسی که تخلف نماید غرق می‌شود. از این تشبیه نکته‌هایی را می‌توان استفاده کرد:

۱. هر دو، ناخدای کشتی، معصوم و برگزیده خدا بود.
۲. هر دو، وسیله نجات بودند.
۳. حضرت نوح قبل از خطر توفان و سیلاب مشغول کشتی سازی شد، پیغمبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله نیز قبل از بروز فتنه‌ها و انحرافات در هر فرصتی که پیش می‌آمد کشتی ولایت را به طرق مختلف به مردم معرفی می‌کرد.
۴. در آن زمان تنها نقطه امن، کشتی نوح بود... کشتی ولایت نیز چنین وضعی دارد و هیچ مکتب و ارمانی نمی‌تواند جایگزین مکتب اهل‌بیت شود.
۵. در داستان کشتی نوح کسانی که از دستورات آن حضرت سرپیچی کردند، غرق شدند، افرادی هم که از اطاعت اهل‌بیت سرپیچی کردند به انحراف و گمراهی رفتند و هلاک شدند.
۶. در کشتی نوح، اقلیت جامعه اهل نجات بودند، در کشتی ولایت نیز اقلیت اهل نجاتند.
۷. ... »

محمود اکبری، برداشت‌های تربیتی، ص ۶۸

جرجی زیدان، تاریخ‌دان و ادب‌شناس بزرگ در کتاب تاریخ آداب‌اللغه العربیه نوشت: «شیعیان، آثار مکتوب قابل توجهی در تاریخ عرضه نکرده‌اند و نقش موثری در پیشرفت علوم اسلامی نداشته‌اند»

سه دوست جوان که از دانش‌آموختگان حوزه علمیه نجف و تربیت‌یافته فرهنگ شیعه بودند و این ادعا را نادرست می‌دانستند با یکدیگر هم‌پیمان شدند که هر کدام به گونه‌ای بر این سخن باطل زیدان پاسخی قاطع بیاورند:

غیرت دینی

علامه شیخ محمدحسین کاشف‌الغطاء به نقد روش تحقیق این کتاب پرداخت و خطاهای متعدد آن را برشمرد و حاصل کار خود را به صورت کتابی به نام النقود و الردود (نقدها و پاسخ‌ها) منتشر ساخت. این کتاب در محافل علمی جای خود را باز کرد و نشان داد که چگونه کاری عالمانه می‌تواند ادعای نادرست را بی‌اثر کند.

علامه سیدحسن صدر، نقش شیعیان را در پایه‌گذاری علوم اسلامی نشان داد و ثابت کرد که بسیاری از این علوم بی حضور شیعیان هیچ‌گاه شکل امروزی خود را نمی‌یافتند و... این تحقیق با نام «تأسیس الشیعه الکرام لعلوم الاسلام» منتشر شد...

علامه شیخ آقا بزرگ تهرانی نیز با کوششی بی‌مانند کتابخانه‌های سراسر کشورهای اسلامی را کاوید و از میان کتاب‌های آن‌ها نزدیک به شصت هزار کتاب شیعی را شناسایی کرد و بدین ترتیب توانست کتاب‌شناسی بزرگ شیعه را از آغاز تاریخ اسلام تا عصر خویش تدوین کند. این کتاب‌شناسی که نگاهی به ۱۳۰۰ سال فعالیت علمی شیعه دارد، طی حدود سی جلد با عنوان «الذریعه الی تصانیف الشیعه» (راهنمای آثار مکتوب شیعه) پاسخ محکمی بود به ادعای نابه‌جای جرجی زیدان.

سید حسن موسوی، دفتر زندگی، ص ۴۲.

